

Acta Universitatis Palackianae Olomucensis. Facultas Rerum
Naturalium. Mathematica-Physica-Chemica

Ladislav Franc

Prof. dr. Josef Fuka pětšedesátníkem

Acta Universitatis Palackianae Olomucensis. Facultas Rerum Naturalium. Mathematica-Physica-Chemica, Vol.
12 (1972), No. 1, 79--90

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/119971>

Terms of use:

© Palacký University Olomouc, Faculty of Science, 1972

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

1972 ACTA UNIVERSITATIS PALACKIANAE OLOMUCENSIS
FACULTAS RERUM NATURALIUM TOM 37

*Katedra experimentální fyziky a metodiky fyziky přírodovědecké fakulty v Olomouci.
Vedoucí katedry: Prof. dr. Josef Fuka*

PROF. dr. JOSEF FUKA PĚTAŠEDESÁTNIKEM

LADISLAV FRANČ

(Předloženo dne 28. června 1971)

V prosinci r. 1972 dožívá se prof. dr. Josef Fuka svých šedesátých pátých narozenin. Je to životní jubileum, při kterém je vhodné přehlédnout celoživotní dílo jubilatovo a životní osudy našeho významného pracovníka, fyzika a metodika fyziky.

Není tomu dávno, co jsme vzpomínali 60tých narozenin jubilatových a můžeme říci, že jeho životní osud se — bohudíky — během těchto posledních pěti let nezměnil, jeho práce se dále doplňila, ač, jak doufáme, ještě zdaleka nenaplnila.

Prof. dr. Fuka je typickým snaživým čestným člověkem, který vlastním úsilím se dopracoval vysokého, vědeckého, politického i lidského formátu.

Pochází z rodiny středního zemědělce a narodil se v obci Ratajích u Bechyně v jižních Čechách dne 10. prosince 1907. V početné rodině bylo původně 6 dětí, z nichž dosud žijí — včetně jubilanta — tři.

Po absolvování tehdejší obecné školy vykonal r. 1919 přijímací zkoušku na reálku v Táboře, avšak pro nedostatek prostředků v rodině na tuto školu nenašel, ale navštěvoval nejprve měšťanskou školu v Bernaticích, kam docházel denně 10 km pěšky. Na opětovné doporučení učitelů vykonal později přijímací zkoušku a přešel ze druhé třídy měšťanské školy do třetí třídy reálky A. Heyduka v Písku. Tuto školu ukončil v r. 1926 maturitou s vyznamenáním.

Téhož roku se dal zapsat na přírodovědeckou fakultu KU v Praze na obor M-F přesto, že byl varován v tom smyslu, že jde o obor přeplněný, kde jsou špatné vyhlídky na umístění.

Na universitě byl žákem profesorů Závíšky a Posejpalu na fyzice a Bydžovského, Kösslera a Petra na matematice. Absolvoval universitu ve 4 letech a v r. 1930 vykonal obě státní zkoušky v jednom zkušebním období.

Již od 3. ročníku střední školy, a potom i během univerzitních studií se vydržoval zčásti sám kondicemi. Je pozoruhodné, jak mnoho našich vynikajících lidí — stejně i náš jubilant — muselo překonávat hmotný nedostatek během studií dáváním kondic. Ačkoliv je to obtížné a trpké, přináší tato činnost i mnoho dobrého pro studenta, který je dává a je nucen např. svoje znalosti upřesňovat a metodicky formulovat a učit se houževnaté práci. Zde byl prof. Fuka poprvé postaven tváří v tvář problémům didaktickým, kterým se později celem věnoval.

Po studiích se prof. Fuka pokoušel uchytit v Praze a pokračovat ve studiu. To se mu však pro těžkou hospodářskou krizi nepodařilo a byl proto nucen přijmout učitelské místo na obecné škole. Působil v Kolíně a v Zásnuckách, avšak již r. 1931 nastoupil vojenskou presenční službu u telegrafního vojska. Absolvoval s výtečným prospěchem školu pro důstojníky v záloze.

Při návratu z vojenské presenční služby počátkem r. 1933 vrcholila v tehdejší ČSR hospodářská krize, uchazečů o všechna volná místa bylo nadbytek, a tak ani on nebyl touto krizí ušetřen. Nedostal se za asistenta na ČVUT v Praze, kde se ucházel a byl nucen opět nastoupit jako výpomocný učitel, a to na měšťanskou školu v Kolíně.

Přece však koncem roku 1933 obdržel konečně místo na reálném gymnasiu v Benčově, a od 1. 9. 1934 byl ustanoven jako aspirant a později jako zatímní profesor na reálném gymnasiu v Olomouci, kde působil nepřetržitě do r. 1946.

Již na podzim r. 1934 vedl prof. Fuka v Olomouci *Studentský domov*, kde se mimo jiné také staral o diskusní kroužky studentů. Studentský domov byl charitativní zařízení, které pečovalo o sociálně slabé studenty a umožňovalo rozvoj jejich společenských styků. Dále byl prof. Fuka jednatelem tzv. *Studentské hliníky*, která se starala o zdravotní péči sociálně slabých studentů. Kromě toho působil od počátku ve výboru *Vlasteneckého spolku musejního*.

Tak se zapojoval prof. Fuka svoji činností do společenského života olomouckého a Olomouc se mu stala novým domovem jeho sňatkem v r. 1940.

V době okupace nebyl činný v žádné tehdejší aktivistické organizaci a jaké důvěry požíval ve svém okolí, je zřejmé z toho, že po osvobození byl zvolen na *Slovanském gymnasiu* za předsedu první závodní rady. Ministerstvem vnitra byl jmenován členem očistné komise pro učitele severní a střední Moravy. V té době byl značně veřejně činný, pracoval např. v OPS a v KPS a byl místopředsedou Svazu zaměstnanců školství a osvěty při KOR v Olomouci a členem přípravného výboru pro obnovení olomoucké university. Po celou dobu svého učitelského působení neustále sledoval odbornou a metodickou literaturu domácí i zahraniční, zvláště sovětskou a obdržel vždy výtečnou učitelskou kvalifikaci.

Kromě toho pracoval tehdy aktivně v *Aeroklubu*, kde vedl školu pro teoretický výcvik pilotů amatérů a vyučoval tam aerodynamiku. Během svého učitelského působení do r. 1946 vykonal celou řadu popularizačních přednášek pro širokou veřejnost.

V r. 1946 byl povolán jako asistent fyziky na lékařskou fakultu obnovené university v Olomouci. Pomáhal zde budovat fyzikální ústav na lékařské fakultě, vedl laboratorní cvičení pro mediky a přednášel lékařskou fyziku.

V r. 1948 přešel na pedagogickou fakultu UP, kde budoval fyzikální ústav, konal cvičení a přednášky. Organizoval především polytechnické, laboratorní a demonstrační cvičení pro studenty. Po vybudování laboratoří a sbírek zaměřil svoji činnost na přednášky z experimentální fyziky a metodiky fyziky.

V r. 1950 obhájil disertační práci na téma „*Problém elektřiny ve školním vyučování*“, vykonal rigorosní zkoušky s výtečným prospěchem a byl prohlášen doktorem pedagogiky.

Za tuto svoji činnost byl r. 1952 jmenován docentem obecné fyziky, r. 1953 proděkanem fakulty přírodních věd Vysoké školy pedagogické, a to pro záležitosti pedagogické a politicko-výchovné. Od r. 1954 byl vedoucím katedry fyziky a tuto funkci vykonával do 1. 9. 1956, kdy byl jmenován děkanem fakulty přírodních věd VŠP, a proto se tehdy vedení katedry vzdal. Ujal se ho však opět, a to katedry experimentální fyziky a metodiky fyziky v r. 1959, kdy byla katedra fyziky rozdělena na katedry tři, a to již v rámci University Palackého. Současně vykonával funkci děkana přírodovědecké fakulty do r. 1966 – tedy po výjimečnou dlouhou dobu 10 let. R. 1957 byl jmenován profesorem pro obecnou fyziku a metodiku fyziky.

Toto jsou ovšem jen data týkající se vnějších změn života a jeho vysokoškolského působení, za nimiž se skrývá bohatá obsahová náplň jeho pracovního úsilí.

Prof. Fuka zaměřil po druhé světové válce veškerou svoji činnost především ke zkvalitnění školské fyziky. Proto pořádal v té době nejen přednášky popularizační, ale také kursy pro učitele fyziky I. a II. cyklu, a to jak na Moravě, tak i v Čechách a na Slovensku. Za tuto činnost obdržel od rady KNV v Olomouci zvláštní uznání, stejně jako od rektorátu VŠP.

Od r. 1945 působil v různých komisích odborných i školských celostátního významu – např. ve všech komisích pro vypracování osnov fyziky pro střední školy, kde byl několikrát i předsedou komise. Dále byl členem komise pro školní film, komise pro polytechnické vzdělání, komise pro vývoj učebních pomůcek fyziky i v jiných. Recenzoval a posuzoval učební osnovy z fyziky, učebnice, školní filmy, náměty na školní filmy, diafilmy apod.

V r. 1953 a 1954 jako předseda komise pro vypracování nových osnov a učebnic fyziky pro všeobecné vzdělávací školy a pro školy pedagogické a jako hlavní

autor těchto učebnic splnil všechny úkoly, které mu v tomto směru uložilo MŠK. Přes veškeré potíže, krátkost času i nesourodý autorský kolektiv se mu podařilo práci včas a úspěšně ukončit.

Pracoval také na učebních plánech a na učebnicích fyziky pro pedagogické fakulty a vysoké školy pedagogické. Byl členem celostátních komisí, které pracovaly v tomto směru. Nyní je prof. Fuka vynikajícím pracovníkem v oboru teorie vyučování fyziky a zastupuje ČSSR na zahraničních fórech. Své bohaté zkušenosti předává mladým pracovníkům, které uvádí do vědecké problematiky svého oboru a soustavně se stará o jejich odborný růst. Je školitelem aspirantů, předsedou komise pro obhajoby kandidátských disertačních prací z oboru teorie vyučování fyziky, členem komise pro obhajoby kandidátských prací z oboru experimentální fyziky, předseda komise pro rigorosní zkoušky z oboru teorie vyučování fyziky, člen rigorosní komise z oboru experimentální fyzika atd. Má dokonalý přehled o současném stavu a vývoji oboru teorie vyučování fyziky, udržuje řadu mezinárodních kontaktů. Dovede vytýčit perspektivní cíle oboru a organizovat vynikajícím způsobem vědeckou práci a úspěšně vede kolektiv pracovníků. O tom svědčí také oponentské řízení při ukončení dílčího úkolu státního plánu X-17-2/3, kde byl vedoucím pracovníkem. Na katedře organizuje a vede semináře z teorie vyučování fyziky a sdružuje pracovníky v tomto oboru i z jiných vysokých škol a školské praxe. Přispívá výrazně k modernizaci vyučování fyziky na středních školách v ČSSR jako autor středoškolských učebnic, metodických průvodců, scénářů k filmům aj. Výsledky své vědecké práce aplikuje bohatě ve školské praxi, při sestavování osnov, při vypracování středoškolských učebnic fyziky a návrhů na pojetí osnov fyziky na různých školských stupních a směrech. K této činnosti vede i členy katedry (přednášky pro učitele středních škol, pořádání Fyzikálních olympiád apod.). Je nutné zdůraznit, že nejde o nárazové akce, ale činnost, prováděnou soustavně po mnoho let.

Katedra experimentální fyziky pod jeho vedením je iniciativně budována a materiální vybavení se neustále zlepšuje. Vede pracovníky katedry k řešení konkrétních úkolů ve spojení s průmyslovou a jinou (např. zdravotnickou) praxí. Na katedře se řeší čtyři dílčí úkoly státního badatelského plánu z experimentální fyziky, jeden státní úkol z oboru teorie vyučování fyziky, čtyři úkoly resortní a jeden úkol fakultní.

Jubilant je autorem řady učebních textů a vysokoškolských učebnic s celostátní působností, pracuje ve vědecké společnosti — *Jednotě československých matematiků a fyziků*, kde je zasloužilým členem, členem předsednictva hlavního výboru JČMF, členem ÚV JČSMF, předsedou Fyzikální pedagogické sekce při JČMF, členem terminologické komise pro fyziku, předsedou pobočky JČMF v Olomouci a čestným členem JČSMF. Je vedoucím redaktorem časopisu *Matematika a fyzika ve škole*, který vydává Ministerstvo školství. Je redaktorem knižnice „*Na pomoc učitelů fyziky*“ (Státní pedagogické nakladatelství) a místopředsedou ediční rady SPN. Udržuje styky s vědeckými pracovníky v zahraničí (NDR, SSSR, Rumunsko, Polsko, Dánsko, Mexiko aj.).

V rámci svého působení má prof. Fuka četné pracovní styky s VÚP v Praze, s JČSMF, MŠ, ČSAV, čs. státním filmem, Učebními pomůckami, KPÚ i katedrami fyziky jiných vysokých škol.

Kromě fyziky věnoval jubilant i značnou pozornost vyučování astronomii na středních školách. S astronomií se seznámil prof. Fuka při studiu na přírodovědecké fakultě University Karlovy, kde navštěvoval přednášky prof. dr. V. Heinricha. Po osvobození r. 1945 se stal členem *Československé astronomické společnosti*.

Jako redaktor uvedených časopisů se prof. J. Fuka vždy snažil, aby i astronomii bylo dopřáno odpovídající místo v těchto časopisech. V letech 1950–1967 bylo v časopise *Přírodní vědy ve škole* a v časopise *Fyzika ve škole* uveřejněno celkem 78 článků s astronomickou tematikou. Do tohoto počtu nejsou zahrnuty pravidelné informační zprávy o úkazech na hvězdné obloze.

V r. 1960 se prof. Fuka v článku „*Postavení matematiky, fyziky, astronomie a deskriptivní geometrie v učebním plánu střední všeobecně vzdělávací a polytechnické školy*“ (PvVŠ, 10, 1960, č. 6, s. 517–623) zamýšlí nad úkoly vyučování astronomii a píše: „*Vzhledem k významu astronomie pro vytváření vědeckého světového názoru a vzhledem k novým možnostem vědeckého bádání v souvislosti s pronikáním člověka do vesmíru se stává astronomie součástí všeobecného vzdělání. Považujeme proto za nutné zařadit ji do učebního plánu všeobecně vzdělávací střední školy jako samostatný předmět v posledním ročníku. Jeho úkolem bude shrnout a doplnit jednotlivé poznatky z astronomie zařazené v učivu fyziky, dát žákovi ucelený obraz o světě a ideově dovršit kurs fyziky*“.

Velmi aktivně se podílel prof. dr. J. Fuka na průběhu 2. celostátní konference o vyučování astronomii v ČSSR, kterou ve dnech 24.–26. září 1968 uspořádala přírodovědecká fakulta University Palackého v Olomouci. Na jednání této konference, konané za účasti 90 pracovníků z vysokých i středních škol, zástupců lidových hvězdáren a planetárií i pracovníků výzkumu a výzkumného ústavu pedagogického, přednesl prof. dr. J. Fuka obsáhlý příspěvek, nazvaný „*Vztah astronomie k ostatním předmětům*.“ Tato studie nebyla dosud nikde uveřejněna, a proto budíž nám dovoleno uvést některé podstatné myšlenky.

Svůj příspěvek rozdělil prof. dr. J. Fuka do těchto bodů:

1. Astronomie jako věda a její postavení v soustavě věd.
2. Vztahy astronomie a fyziky.
3. Vztahy astronomie a matematiky.
4. Vztah astronomie k fyzickému zeměpisu.
5. Astronomie a filosofie.
6. Astronomie a ostatní vyučovací předměty.
7. Význam a úkoly mezipředmětových vztahů.

Nejobsáhlejší částí referátu byl druhý bod, v němž autor zdůraznil: „*Vyučování fyzice by se měly výrazně uplatňovat různé aspekty astronomického vzdělávání, a to:*

a) Při vyučování fyzice je třeba volit příklady z astronomie, čímž lze dosáhnout nejen lepšího celkového chápání příslušných fyzikálních souvislostí a procesů, ale současně dát žákům možnost nahlédnout do fyzikálních zákonitostí ve vesmíru. Např. při probírání základních pojmů, jako jsou délka, čas, rychlost, hmotnost, síla, výkon a energie, teplota atd., nebo při probírání některých zákonů, jako gravitačního zákona, mechanických zákonů zachování, zákona energie, přeměny energie (jaderné reakce) aj., je vhodné uvádět příklady z astronomie.

b) Speciální astronomické jevy, je třeba probírat ve vyučování z fyzikálního hlediska; např. pohyby planet, otázky kosmických letů, pohyby umělých družic, optické úkazy (fáze Měsíce, zatmění), apod.

c) Při vyučování astronomii přebíráme dále fyzikální metody a prostředky v didakticky uzpůsobené formě, které jsou pro vědeckou astronomii zvláště důležité. Sem patří především metody optického stanovení polohy, měření času, zjišťování fotometrických údajů a také zacházení s příslušnými přístroji a zpracování výsledků pozorování.“ V závěru svého referátu prof. Fuka zdůraznil: „*Respektování mezipředmětových vztahů ve výuce astronomie má dalekosáhlý*

vzdělávací a výchovný význam v tom směru, že přesvědčuje žáky o významu spolupráce rozmatných věd, což jim umožňuje lépe pochopit praktický význam a potřebu učebních předmětů, které určuje učební plán a zabránit tak předčasněmu a nežádoucímu odbornému zaměření žáků na SVVŠ, která svým pojetím je určena jako příprava pro vysokoškolské studium a která má zaručit všeobecné polytechnické vzdělání.“

Je třeba konstatovat, že i ve svých přednáškách i učebních textech často volí prof. Fuka řadu příkladů s astronomickou a astrofyzikální tematikou, zejména ve skriptu, vydaném r. 1970 „*Úvod do teorie relativity*“ a jinde. V době, kdy byl děkanem přírodovědecké fakulty UP, byla v r. 1960 založena katedra teoretické fyziky a astronomie a přednášky z astronomie se staly trvalou součástí výuky budoucích středoškolských profesorů fyziky.

Obsah jeho práce se odráží v jeho publikační a jiné, zejména organizační, činnosti. Pro potřeby učitelů zpracoval řadu pojednání, článků a studií, které publikoval jednak v Přírodních vědách ve škole, ve Fyzice ve škole, v Pokrocích matematiky, fyziky a astronomie a v různých sbornících. Dále zpracoval metodické průvodce učebnic fyziky, byl spoluautorem příruček pro laboratorní práce, napsal pomocné knihy pro učitele, jako např. *Rozkladný transformátor ve školní praxi* nebo *Pokusy z fyziky s jednoduchými prostředky*, aj. Jako spoluautor zpracoval některé návrhy na výrobu učebních pomůcek, např. na zmíněný rozkladný transformátor nebo na optickou lavici.

Vypracoval scénáře celkem 8 školních filmů a diafilmů z různých oblastí fyziky, z nichž jeden – film s názvem *Změny skupenství I*. byl na Mezinárodním festivalu v Římě poctěn zlatou medailí.

V přítomné době počet jeho publikací knižních, skript a větších článků a studií překračuje číslo 150. Z publikací knižních je nejvýznamnější jeho účast na tvorbě velkých vysokoškolských učebnic. Nejstarší z nich je *Elektromagnetické pole* z r. 1958, *Optika a atomová fyzika I* z r. 1961, *Elektrina a magnetismus* z r. 1965. Všechny tyto velké učebnice vzešly z plodné spolupráce prof. Fuky s prof. Havelkou DrSc.

Mezi další knižní publikace patří různé středoškolské učebnice fyziky a metodické příručky pro učitele. Přípravuje nebo jsou již v tisku důležité učebnice metodické, kde je spoluautorem, kromě menších metodických příruček. Náš jubilet vydal dále od r. 1951 dosud 19 vysokoškolských skript. V některých případech je i zde jeho spolupracovníkem prof. Havelka, dále dr. Kunzfeld, dr. Lepil a jini.

Kromě těchto rozsáhlých publikací má na svém kontě prof. Fuka řadu příspěvků do různých Sborníků, zejména do sborníku „*Fyzikální praktikum na všeobecně vzdělávacích školách*“ a četné studie a články časopisecké a velký počet drobných článků, recenzí a referátů.

Při této vyčerpávající práci vypracoval v rámci svého poslání vysokoškolského profesora mnoho posudků na práce odborné a metodické, mnoho posudků na jmenování profesorem, habilitačních oponentských posudků a posudků na CSc.

Během své desetileté funkce děkana fakulty přírodních věd VŠP a potom děkana přírodovědecké fakulty PU vzal na sebe úkol nevšední: Bylo jeho tížností přeměnit starou skromnou fakultu, která měla původně jen 6 kateder na fakultu skutečně univerzitní, vybavenou prostorově i přístrojově, fakultu s dostatečným počtem odborným kateder, ústavů i účelových zařízení, která by svým pracovníkům skýtala dobré možnosti vědeckého růstu. Dnes si můžeme říci, že tohoto svého cíle dosáhl.

Kromě vlastní katedry pracuje v JČSMF jako její čelný funkcionář. V jednotě začal pracovat ihned po jejím obnově, a to v olomoucké pobožce, kde dal podnět ke zřízení fyzikální olympiády v kraji olomouckém, odkud se pak rozšířila na akci celostátní. Z pobočky přešel do ÚV, stal se členem představenstva ÚV JČSMF a předsedou Ústřední komise pro vyučování fyzice a zastává i jiné funkce. Za tuto činnost obdržel v r. 1962 vyznamenání „Zasloužilý člen JČSMF“ a v r. 1969 obdržel nejvyšší vyznamenání této společnosti – byl zvolen na valném sjezdu „Čestným členem JČSMF“.

Prof. Fuka je typem moderního vysokoškolského učitele, který pro vědeckou práci nezavírá oči před problémy veřejnými a politickými. Od r. 1931 byl členem sociálně demokratické strany dělnické, od sloučení v r. 1948 je členem KSČ. V komunistické straně prošel různými funkcemi, byl též předsedou základní organizace, lektorem krajské a okresní studovny ML. Také odborářsky pracoval, zejména v letech padesátých.

V uplynulých 25 letech vyvinul po celou tuto dobu, zejména ovšem v mladších letech, dosti značnou politickou činnost jako člen KSČ a také velkou angažovanost společenskou v různých orgánech a institucích státních a vědeckých, věnoval celou svoji bytost do služeb University Palackého, pro kterou pracoval poctivě a bez ohledu na svoji rodinu a své zdraví.

Kromě uvedených stranických a akademických funkcí zastával i jiné politicky významné funkce: od r. 1953 byl trvale členem vědecké rady fakulty a od r. 1956 trvale členem vědecké rady university, od r. 1956 do r. 1966 byl členem kolegia rektora vysoké školy. V letech 1957–1959 byl členem prověřovací komise rektora. Pracoval také v nejrůznějších komisích na universitě i mimo ni, zúčastnil se řady stranických i státních školení, pracoval v mnoha komisích na MŠ v Praze, zejména jako předseda, místopředseda a člen oborové komise státního výboru pro vysoké školy.

Prof. dr. Josef Fuka může při svém životním jubileu pohlížet zpět na svoji vykonanou práci s plným uspokojením. Jeho dílo bylo ostatně již po zásluze oceněno řadou oficiálních uznání a vyznamenání. Např. obdržel za svou činnost jako lektor KV KSČ *Čestné uznání*, za práci na rozvoji ÚP „Zlatou medaili ÚP“ a za činnost v rámci celostátním mu bylo uděleno prezidentem republiky státní vyznamenání „Za zásluhy o výstavbu“. Jinou, ale neopomenutelnou složkou uznání jeho činnosti je to, že absolventi, které učil, se vždy hrdě hlásí k tomu, že byli jeho žáky a řada z nich se stala odbornými pracovníky na nejrůznějších ústavech a školách.

Osobně je prof. Fuka člověkem skromným ve svých potřebách, s lidským a bezprostředním přístupem ke svým spolupracovníkům. Je to člověk, který při svém zaneprázdnění je vždy ochoten starat se i o jejich svízele a dle možnosti pomáhat.

Stovky a snad tisíce jeho žáků ze školy střední i ze školy vysoké a dálkového studia vzpomínají na něj i po letech jako na učitele a examinátora náročného, ale uvážlivého a spravedlivého, který jim dal do života mnoho.

Prof. dr. Josef Fuka se dožívá svých šedesátých pátých narozenin v dobré tělesné kondici, kterou udržuje mimo jiné i jízdou na koni a rekreačním autosporem. Vyjede si rád s rodinou do přírody. Je vzorným otcem a manželem a dvojnásobným dědečkem.

Přejeme milému jubilantovi do dalších let, aby si uchoval svoje zdraví a svěžest, aby mohl pokračovat ve své práci, do které mu přejeme mnoho dalších úspěchů.

PŘEHLED PUBLIKAČNÍ, ODBORNÉ A JINÉ ČINNOSTI PROF. DR. JOSEFA FUKY

A. PUBLIKACE KNIŽNÍ

1. Pokusy z fyziky s jednoduchými pomůckami. Praha, SPN 1954, 223 s.
 2. (Fuka, J. – Louda, J.): Učebnice fyziky pro 2. roč. pedagog. škol pro vzděl. uč. mateř. škol. Praha, SPN 1954, 182 s.
 3. (Fuka, J. – Šolér, K. – Lehar, F.): Učebnice fyziky pro 10. roč. všeobecné vzděl. škol, Praha, SPN 1954, 235 s.
 4. (Fuka, J. – Rudolf, V. – Hlavíčka, A.): Učebnice fyziky pro 11. roč. všeob. vzděl. škol Praha, SPN 1955, 324 s.
 5. Laboratorní práce ve fyzice v 9. – 11. roč. (spoluautor). Praha, SPN 1956, 242 s.
 6. (Fuka, J. a kol.): Metodický průvodce k učebnici fyziky v 9. – 11. roč. Praha, SPN 1956, 320 s.
 7. Rozkladný transformátor. Praha, SPN 1956, 238 s.
 8. (Fuka, J. – Havelka, B.): Elektromagnetické pole. Praha, SPN 1958, 522 s.
 9. (Fuka, J. a kol.): Fyzika pro 11. roč. Praha, SPN 1959, 335 s.
 10. (Fuka, J. – Havelka, B.): Optika a atomová fyzika. I. Optika. Praha, SPN 1961, 845 s.
 11. (Fuka, J. – Voráček, M.): Fyzika pro 9. roč. ZDŠ. Praha, SPN 1963, 223 s.
 12. (Fuka, J. – Voráček, M.): Metodická příručka k učebnici fyziky pro 9. roč. ZDŠ. Praha, SON 1964, 73 s.
 13. (Fuka, J. a kol.): Fyzika pro 3. roč. SVVŠ. Praha, SPN, 1965, 270 s.
 14. (Fuka, J. – Havelka, B.): Elektřina a magnetismus. Vysokoškolská učebnice. Praha, SPN 1965, 650 s.
 15. (Fuka, J. – Voráček, M.): Fyzika pro 9. roč. ZDŠ, 6. upravené vydání. Praha, SPN 1969, 223 s. Učebnice vyšla v jazyce slovenském, polském a maďarském.
 16. (Fuka, J. a kol.): Fyzika pro III. roč. všeobecné vzdělávací školy (gymnasia). 3. vydání. Praha, SPN 1971, 270 s. Slovenské vydání 1970.
 17. (Žouželka, J. – Fuka, J.): Pokusy z fyziky na středních školách, II. díl. Praha, SPN 1971, 178 s.
 18. (Vlach, B. – Fuka, J.): Vlnová povaha světla. Praha, SPN 1971, 206 s.
 19. Metodické stati k učivu fyziky ve 4. roč. gymnasia. Praha, SPN 1971, 101 s.
- V t i s k u:
20. Základní poznatky teorie relativity. Praha, SPN, Maják, 126 s.
 21. Doplnky k učivu fyziky pro 4. roč. gymnasia. Praha, SPN, 171 s.

B. VYSOKOŠKOLSKÁ SKRIPTA

22. (Fuka, J. – Hacar, B. – Havelka, B.): Elektřina a magnetismus. Učební text pro II. roč. ped. fakult a pro DS. Praha, SPN 1952, 150 s.
23. Úvod do nauky o teple. Učební text pro I. roč. pedagog. fakult a DS. Praha, SPN 1953, 138 s.
24. (Fuka, J. – Kunszfeld, J.): Polytechnické praktikum ve fyzice. Učební text pro I. roč. ped. fakult a DS. Praha, SPN 1953, 115 s.
25. Praktikum školních pokusů. (Učební text k metodickým cvičením pro III. roč. pedagogických fakult a DS, vydal rektorát PU, 1952).
26. Měrná cvičení z fyziky. (Pro II. a III. roč. pedagog. fakulty a pro kursy DS, vydal rektorát PU, Olomouc, 1952).
27. Elektronová teorie v příkladech. (Metodická pomůcka pro učitele fyziky, vydal KNV Gottwaldov, 1952.)
28. (Fuka, J. a kol.): Laboratorní cvičení z fyziky. Pro studující I. a II. roč. VŠP. Praha, SPN 1955, 321 s.
29. (Fuka, J. – Havelka, B.): Fotonová optika a elektronový obal atomu. Praha, SPN 1961, 280 s.
30. (Bělář, A. – Fuka, J. – Rudolf, V.): Termika. Molekulová fyzika. Praha, SPN 1962, 361 s.
31. (Bělář, A. – Fuka, J. – Rudolf, V.): Mechanika a akustika. Praha, SPN 1962, 258 s.
32. (Fuka, J. – Havelka, B.): Fyzika atomového jádra. Praha, SPN 1966, 385 s.
33. (Fuka, J. – Bělář, A.): Mechanika a akustika. (2. přeprac. vydání) – Praha, SPN 1967, 298 s.
34. (Fuka, J. – Bělář, A.): Termika. Molekulová fyzika. (2. přeprac. vydání) Praha, SPN 1968, 372 s.

C. VÝZKUMNÉ ÚSTAVY

35. Výzkumný text pro učebnici Fyzika pro 9. roč. ZDŠ. Praha, Kabinect pro modernizaci vyučování matematice a fyzice, 1967, 70 s.
36. (Chytilová, M. – Fuka, J. – Čech, J.): Pokusný učební text z fyziky pro 9. roč. ZDŠ. Praha, VÚP 1968, 132 s.

37. (Chytilová, M.—Fuka, J.—Čech, J.): Pokusný text učebni pro 9. roč. ZDŠ. Praha, VÚP 1968, 158 s.
38. Mechanický princip relativity. Síly setrvačné. (Zkušební text pro I. ročník SVVŠ). Olomouc, ESUP 1968, 19 s.
39. Teorie relativity. Zkušební text pro III. roč. SVVŠ. Olomouc, ESUP 1968, 19 s.
40. Teorie relativity. Výzkumný učebni text pro SPŠ. Praha, VUOŠ 1968, 30 s.
41. Základní poznatky speciální teorie relativity. Výzkumný text pro střední školy. Praha, VUOŠ 1970, 79 s.
42. Mechanický princip relativity. Síly setrvačné. Pokusný učebni text pro střední průmyslové školy. Praha, VUOŠ 1970, 35 s.
43. Úvod do teorie relativity. Olomouc, ESUP 1970, 193 s.
44. Základní poznatky speciální teorie relativity. Pokusný učebni text z fyziky pro školy střední. VUOŠ Praha 1970, 78 s.

D. SBORNÍKY

45. (Fuka, J.—Hacar, B.): K dvoustému výročí vynalezení hromosvodu Prokopem Divišem. In: Sborník VŠP v Olomouci — sekce přírodovědná. Praha, vl. n. 1954, 12. s.
46. Deset let fyzikálního ústavu VŠP v Olomouci. In: Sborník VŠP v Olomouci. Praha, SPN 1957, s. 10—17.
47. Příspěvek ve Sborníku DIALECTICA. Švýcarsko.

E. STUDIE A ČLÁNKY

48. Otázka uvedení do nauky o elektřině na škole II. stupně. PVŠ I, 1951, č. 3, s. 189—194.
49. Poznámky k učebnici fyziky pro druhou třídu středních škol. (S kolektivem katedry MFCH) PVŠ, I, 1951, č. 8, s. 580—586.
50. (Fuka, J. a kol.): Poznámky k učebnici fyziky pro třetí třídu středních škol. PVŠ, I, 1951, č. 9, s. 677—683.
51. Giorgiova racionalisovaná soustava MKS. PVŠ, II, 1952, č. 1, s. 18—30.
52. (Fuka, J.—Hacar, B.): Novější teorie o vzniku sluneční soustavy. PVŠ, II, 1952, č. 6, s. 407 až 415, a č. 7, s. 481—487.
53. (Fuka, J. a kol.): Poznámky k pokusům v učebnicích fyziky pro střední školy. PVŠ, II, 1952, s. 59, 134, 270, 347, 294.
54. (Fuka, J. a kol.): Poznámky k učebnici fyziky pro IV. třídu středních škol. PVŠ, II, 1952, s. 41—44 a 118—123.
55. (Fuka, J. a kol.): Poznámky k učebnici fyziky pro III. třídu gymnasií. PVŠ, II, 1952, č. 8, s. 571—575 a č. 9, s. 640—643.
56. Elektronová teorie v příkladech z gymnasií fyziky. PVŠ, II, 1952, č. 9, s. 667—660 a č. 10, s. 716—720.
57. Exkurse jako prostředek polytechnické výchovy. PVŠ, II, 1952, č. 11, s. 782—784.
58. K tématům branné výchovy ve fyzice. PVŠ, III, 1953, č. 1, s. 10—13.
59. K přípravě učitele fyziky na vyučování. PVŠ, III, 1953, č. 1, s. 30—39.
60. Domácí experimentální úlohy z fyziky na střední škole. PVŠ, III, 1953, č. 4, s. 219—224.
61. Měření indexu lomu minimálními prostředky. PVŠ, III, 1953, č. 5, s. 293—295.
62. K státní a pracovní disciplině učitele fyziky. PVŠ, III, 1953, č. 6, s. 351—355.
63. Zapojení třířízového motoru na elektrickou osvětlovací síť. PVŠ, IV, 1954, č. 1, s. 58—59.
64. Měření indexu lomu kapaliny. PVŠ, IV, 1954, č. 2, s. 159—161.
65. Demonstrace magnetického pole přímého proudovodiče. PVŠ, IV, 1954, č. 1, s. 58—59.
66. (Fuka, J.—Rudolf, V.): Poznámky k laboratorním pracím v 11. roč. SVVŠ. PVŠ, VI, 1956, č. 1, s. 51—54 a č. 3, s. 242—248.
67. Elektrolytické vedení proudu v 11. roč. SVVŠ. PVŠ, VI, 1956, č. 1, s. 54—58.
68. Vedení elektřiny v plynech v 11. roč. SVVŠ. PVŠ, VI, 1956, č. 2, s. 113—116.
69. Doplnky k soupravě rozkladného transformátoru. PVŠ, VI, 1956, č. 8, s. 708—714.
70. Označování fyzikálních veličin. PVŠ, VI, 1956, č. 9, s. 792—798.
71. Školní demonstrační měřidlo. PVŠ, VI, 1956, č. 10, s. 892—895.
72. Soustava jednotek ve školní fyzice. PVŠ, VII, 1957, č. 1, s. 25—31.
73. Rozkladný transformátor ve školní praxi. PVŠ, VII, 1957, č. 6, s. 285—286.
74. Rozklad světla v 8. postupu ročníku. PVŠ, VII, č. 6, s. 527—534.
75. (Fuka, J.—Havelka, B.): Vyučování optice na všeobecně vzdělávacích školách. PVŠ, VII, 1957, č. 8, s. 689—699.
76. K pojmu polytechnického vzdělání. PVŠ, VIII, 1958, č. 10, s. 883—888.

77. O pojmovaniu kysyalcennia politechnicznego. (Fizyka w szkole, Warszawa 1959.)
78. (Fuka, J. – Chytilová, M.): K naší koncepci fyziky na SVVŠ. PVŠ, X, 1960, č. 3, s. 208 – 209.
79. (Fuka, J. – Běláň, A.): Kurs experimentální fyziky. PVŠ, XI, 1961, č. 4, s. 328 – 335.
80. (Fuka, J. – Voráček, M.): Poznámky k učebnici fyziky pro 9. roč. ZDŠ, FvŠ, 2, 19633, č. 1, s. 7 – 13.
81. Vyučování fyziky na ZDŠ a SVVŠ. FvŠ, 2, 1963, č. 4, s. 139 – 146.
82. Konference o modernizaci vyučování fyzice. PMFS, 8, 1964, č. 6, s. 352 – 358.
83. K modernizaci vyučování fyzice. PMFA, 9, 1965, č. 1, s. 32 – 51.
84. (Fuka, J. – Havelka, B.): Základní pojmy teorie relativity. FvŠ, 3, 1965, č. 7, s. 289 – 297.
85. (Fuka, J. – Havelka, B.): Základní pojmy fyzikální statistiky. FvŠ, 4, 1966, s. 8, 2, 337 – 351.
86. (Fuka, J. – Havelka, B.): Kvantová povaha elektromagnetického záření. FvŠ, 5, 1966, č. 3, s. 97 – 107.
87. (Fuka, J. – Havelka, B.): Vlnová povaha částic. FvŠ, 5, 1967, č. 6, s. 241 – 252.
88. K otázce úvodního kursu fyziky na vysokých školách. PMFA, 12, 1967, č. 5, s. 287 – 294.
89. Mezinárodní symposium o koordinaci vyučování matematice a fyzice. PMFA, 12, 1967, č. 6, s. 376 – 380.
90. O možnostech vědecké práce v teorii vyučování fyzice. FvŠ, 6, 1968, č. 5, s. 215 – 223.
91. Organizace přípravy vědeckých pracovníků v didaktice fyziky. FvŠ, 6, 1968, č. 6, s. 243 – 246.
92. Nové učebnice fyziky pro vyšší střední školy v Austrálii. (K novému pojetí vyučování fyzice.) PMFA, 13, 1968, č. 2, s. 100 – 108.
93. K modernizaci vyučování fyzice v zahraničí. PMFA, 14, 1969, č. 1, s. 34 – 43.
94. Současný stav modernizace vyučování fyzice u nás a v zahraničí. FvŠ, 7, 1968, č. 3, s. 120 – 128.
95. K problematice přípravy učitelů fyziky. Vysoká škola 17, 1968/69, č. 10, s. 292 – 298.
96. K modernizaci výkladů sil, kterými na sebe působí vzájemně se pohybující náboje. FvŠ, 8, 1969/70, č. 1, s. 17 – 24.
97. K přípravě učitelů fyziky na vysokých školách. FvŠ, 8, 1969/70, č. 6, s. 356 – 367.
98. Základy speciální teorie relativity na středních školách. FvŠ, 8, 1969/70, č. 7, s. 389 – 397.
99. Mechanický princip relativity ve vyučování fyzice na střední škole. MFvŠ, 1, 1970/71, č. 1, s. 27 – 34.
100. Dualismus vlna částice ve vyučování fyzice na střední škole. MFvŠ, 1, 1970/71, č. 6, s. 345 – 354.

F. DROBNÉ ČLÁNKY, REFERÁTY, RECENZE:

101. Pionýři v universitních laboratořích. PVŠ, I, 1961, č. 3, s. 231.
102. Svěpomoc při budování fyzikálních sbírek. PVŠ, I, 1961, č. 1, s. 72.
103. Školská výstavba KPS v Gottwaldově. PVŠ, II, 1962, č. 13, s. 925.
104. Referáty o sověř. metod. časopise Fyzika v škole. PVŠ, I, 1950, s. 310, 387, 470, 631, 771, 774.
105. Třetí třída jedné střední školy v Brně. PVŠ, II, 1952, č. 9, s. 682.
106. Fyzika v škole, roč. 1951 – referáty o sověř. metodickém časopise. PVŠ, II, 1952, s. 155, 393, 552, 680, 812, 930.
107. K recenzím učebnic fyziky. PVŠ, III, 1953, č. 3, s. 140.
108. Dva pokusy z hydrostatiky. PVŠ, IV, 1954, č. 3, s. 257.
109. Fyzika v škole, roč. 1952 – referáty o sov. met. časopise. PVŠ, III, 1953, s. 58, 183, 316, 443, 508.
110. Fyzika v škole, roč. 1953 – referáty o sov. met. časopise. PVŠ, IV, 1954, s. 287, 479, 669, 765, 862.
111. Přístroj de la Riveův. PVŠ, IV, 1954, č. 4, s. 329.
112. Dva jednoduché pokusy k demonstraci úplného odrazu světla. PVŠ, IV, 1954, č. 6, s. 641.
113. Radiometr. PVŠ, V, 1955, č. 3, s. 332.
114. Fyzikální sekce na II. celoslovenské konferenci o polytechnické výchově. PVŠ, V, 1955, č. 5, s. 472.
115. Fyzika v škole, roč. 1954 – referáty o sov. met. časopise, PVŠ, V, 1955, s. 187, 284, 377, 475, 951.
116. Nová sověřská učebnice fyziky pro X. třídu. PVŠ, V, 1955, č. 4, s. 380.
117. Fyzika v škole, roč. 1955 – referáty o sov. met. časopise. PVŠ, VI, 1956, s. 187, 379, 575, 669, 762.
118. Sedmdesát let plodného života doc. dr. B. Hacara. PVŠ, VI, 1956, č. 6, s. 570.
119. Sto padesát let od smrti Ch. A. Coulomba. PVŠ, VI, 1956, č. 7, s. 660.
120. Několik novinek z letectví. PVŠ, VII, 1957, č. 10, s. 944.
121. K stému výročí narození H. Hertze. PVŠ, VII, 1957, č. 7, s. 660.
122. 60 let dr. M. Špačka. PVŠ, IX, 1959, č. 8, s. 754.

123. Mezinárodní konference o vyučování fyziky v Paříži. PVŠ, XI, 1961, č. 5, s. 476.
124. Rezoluce z první mezinárodní konference o vyučování fyzice konané v r. 1960 v Paříži. PVŠ, XI, 1961, č. 8, s. 767.
125. Co připravujeme na pomoc učitelům fyziky. — My a čtenáři, Praha, SPN 1962.
126. Za doc. Vl. Rudelíčem. FvŠ, 2, 1963, č. 4, s. 204.
127. K šedesátinám doc. V. Pláta. FvŠ, 2, 1964, č. 10, s. 387.
128. Nobelova cena za fyziku. FvŠ, 2, 1964, č. 6, s. 287.
129. Pracovní konference o modernizaci vyučování fyziky v Olomouci. FvŠ, 2, 1964, č. 7, s. 283.
130. Pracovní konference o modernizaci vyučování fyziky. FvŠ, 3, 1965, č. 6, s. 284.
131. Pracovní konference o modernizaci vyučování fyziky. FvŠ, 4, 1966, č. 5, s. 238.
132. Prof. RNDr. Rostislav Košťál šedesátníkem. FvŠ, 4, 1966, č. 7, s. 335.
133. Čtvrtá pracovní konference o vyučování fyziky. FvŠ, 4, 1966, č. 8, s. 380.
134. Šedesátiny prof. RNDr. Ladislava Zachovala. FvŠ, 5, 1966, č. 1, s. 39.
135. K šedesátinám ústředního inspektora MŠK s. Josefa Bartůnka. FvŠ, 5, 1966, č. 1, s. 40.
136. Pátá pracovní konference o modernizaci vyučování fyziky. FvŠ, 5, 1966, č. 1, s. 45.
137. Konference o vzdělání učitelů fyziky škol I. a II. cyklu. FvŠ, 5, 1967, č. 5, s. 233 – 236.
138. K šedesátinám doc. RNDr. Bohumila Vlácha. FvŠ, 5, 1966, č. 3, s. 141.
139. K šedesátinám prof. dr. Emila Kašpara. FvŠ, 5, 1967, č. 9, s. 423 – 424.
140. Mezinárodní symposium o modernizaci vyučování matematice a fyzice v Lausanne. FvŠ, 5, 1967, č. 10, s. 469 – 471.
141. Vyučování fyziky na australských středních školách. FvŠ, 6, 1967, č. 4, s. 176 – 178.
142. K šedesátinám prof. dr. B. Havelky. FvŠ, 6, 1969, č. 1, s. 43 – 44.
143. Šestá pracovní konference o modernizaci vyučování fyziky. FvŠ, 6, 1968, č. 6, s. 286 – 287.
144. K sedmdesátinám dr. Miroslava Špačka. FvŠ, 8, 1969/70, č. 1, s. 53.
145. K pětadesátým narozeninám Václava Skalického. FvŠ, 8, roč. 1969/70, č. 1, s. 56.
146. Připravuje se Fyzikální pedagogická sekce JČMF. FvŠ, 8, 1969/70, č. 6, s. 381 – 382.
147. 60 let Petra Havlika. MFvŠ, roč. 1, č. 10.
148. První konference o vědecké práci z teorie vyučování fyziky. MFvŠ, č. 10.

G. VÝUKOVÝ FILM

149. Mechanismy strojů. (Školní film, ukazující, jak se uplatňují jednoduché stroje u nejsložitějších mechanismů.) Vyrobito studio Čs. státního filmu v Gottwaldově, 1953.
150. Jak stroj pomáhá člověku. (Diafilm o dvou dílech.) Diafilm Praha, 1954.
151. (Fuka, J. – Kunzfeld, J.): Elektrická energie. Diafilm Praha, 1954.
152. (Kunzfeld, J. – Fuka, J.): Vysílání a příjem. Čs. státní film Brno, 1956.
153. Molekulárně kinetická teorie hmoty. Čs. státní film Gottwaldov, 1956. Film obdržel zlatou medaili v Benátkách.
154. Zvuk a jeho šíření. Čs. státní film Gottwaldov, 1956.
155. Přeměny skupenské. Čs. státní film Gottwaldov, 1956.
156. (Vlach, B. – Fuka, J. Havelka, B.): Vlnová povaha světla. (Barevný dvoudílný film: I. Interference; II. Ohyb světla.) Čs. státní film Gottwaldov, 1960.
157. Prováděl recenze četných námětů a scénářů a posuzoval filmy a diafilmy.

H. REDAKCE UČEBNIC

158. Titulní redaktor pro učebnice fyziky v 7. II. roč. všeobecné vzdělávacích škol. Praha, SPN 1954, 1955.
159. Titulní redaktor učebnice astronomie pro II. roč. Praha, SPN 1954.
160. Titulní redaktor učebnic fyziky pro I. a II. roč. pedagogických škol pro vzdělání učitelé mateřských škol. Praha, SPN 1955.
161. Titulní redaktor učebnic fyziky pro II. IV. roč. pedagog. škol pro vzdělání učitelů národ. škol. (Praha, SPN 1955.)
162. Koordinátor učebnic fyziky pro ZDŠ (1960 – 1963).
163. Rediguje metodickou knížnici „Na pomoc učitelů fyziky“ SPN Praha.

CH. REDAKCE ČASOPISŮ

164. Byl odborným redaktorem pro fyziku v časopise Přírodní vědy ve škole (od r. 1956 až do r. 1962). — Praha, SPN.
165. Byl členem redakční rady časopisu Pokroky matematiky, fyziky a astronomie. — ČSAV Praha.
166. Byl členem redakční rady Sborníku VSP Olomouc – sekce přírodovědná.
167. Vedoucí redaktor časopisu Fyzika ve škole (od r. 1962 do r. 1969), SPN Praha.
168. Vedoucí redaktor časopisu Matematika a fyzika ve škole od r. 1969, SPN Praha.

СОДЕРЖАНИЕ

ПРОФ. Д-Р ИОСЕФУ ФУКЕ ШЕСТЬДЕСЯТ ПЯТЬ ЛЕТ

ЛАДИСЛАВ ФРАНЦ

Эта ретроспективная статья посвящается оценке творчества и значения проф. д-р Иосефа Фуки, заведующего кафедрой экспериментальной физики и методик физики факультета естественных Университета имени Палацкого в г. Оломоуц.

Жизненное творчество юбиляра состоит главным образом в произведенных методических. Он автор ряда учебников для средних школ и вузов и многих статей журнальных; он также автор или рецензент учебных фильмов и т. д. Проф. Фука занимается деятельностью организаторской. Он главный редактор журнала «Математика и физика в школе», член разных центральных комиссий и делегат многих научных конференций у нас дома и за рубежом. Заслуживающая признания также его деятельность в «Обществе чехословацких математиков и физиков».

Юбиляру исполняется шестьдесят пять лет в полной жизненной бодрости. Мы желаем ему многих успехов в дальнейшей работе.

ZUSAMMENFASSUNG

HERRN PROF. DR. JOSEF FUKA ZUM 65. GEBURSTAG

LADISLAV FRANČ

In diesem retrospektiven Artikel ist die Arbeit und Bedeutung des Herrn Prof. Dr. Josef Fuka gewürdigt. Prof. Fuka ist Leiter des Lehrstuhles für experimentale Physik und Methodik der Physik an der Naturwissenschaftlichen Fakultät der UP in Olomouc.

Das Lebenswerk des Jubilantes liegt besonders in den methodischen Arbeiten. Er ist Autor einer ganzen Reihe von Mittel- und Hochschullehrbücher, sowie der zahlreichen Publikationen in manchen Fachzeitschriften, er wirkt auch als Autor oder Rezensent der Schulfilme usw. Prof. Fuka widmet sich auch der Organisationstätigkeit, er ist Redaktor der Zeitschrift Mathematik und Physik in der Schule, Mitglied mancher zentralen Komitees und Delegat an wissenschaftlichen Konferenzen in der CSSR als auch im Auslande. Bedeutendsvoll ist auch seine Tätigkeit in JČSMF (Tschechoslovakische mathematische und physikalische Gesellschaft).

Prof. Dr. Fuka erreicht sein 65. Jahr in voller Lebensfrische und wir wünschen ihm noch manche Jahre und Erfolge in seiner weiteren Arbeit.